

[Freddy Madsen.]

kert, så sagde ministeren, at det var jo her ikke et spørgsmål om de enkelte institutter, men om en overordnet landsplanlæggende overvejelse. Kan vi ikke få en nærmere definition af, hvad ministeren mente med det, for det har jeg noget svært ved at se. Tværtimod har jeg den opfattelse, at det også vil bidrage til at øge planløsheden på en række af de undervisningsinstitutioner, hvor der på nuværende tidspunkt udføres meget godt arbejde.

Så er det som sædvanlig hr. Erhard Jakobsen, der faktisk siger, hvad sagen drejer sig om. Han har indvendinger mod noget af det, man studerer ved de højere læreanstalter. Jeg skal ikke bestride, at der kan findes sager imellem, som ikke er relevante, men det er typisk, at det eneste emne, som hr. Erhard Jakobsen her nævnte, var, at man ved Århus universitet — antagelig ved samfundsfag, det fremgik ikke, men det formoder jeg det er — diskuterer kvindens plads i det borgerlige samfund. Det er altså efter hr. Erhard Jakobsens mening noget, som ikke kan diskuteres ved en samfundsuddannelse i dagens Danmark. Det fortæller lidt om, hvad det er, der her er ved at foregå.

Wilhelm (VS):

Må jeg først sige, at det er min opfattelse, at jeg forstod fru Gerda Møller udmærket og meget klart. Problemet var, at man skulle nedsætte de studerendes indflydelse, men det måtte helst ikke gå alt for meget ud over antallet, for så var det jo mindretallene, så var det jo de moderate studenter og de konservative studenter, der var de sidste på mandaterne, og de skulle helst ikke rammes. Derfor tillod jeg mig en bemærkning om, at havde man kendt en afstemningsmetode, som havde nedsat antallet af studenterrepræsentanter uden at ramme studentermindretallene, så skulle man nok have vidst at benytte sig af den.

Jeg vil samtidig sige, at jeg forstod da også fru Gerda Møller meget klart, da hun i direkte forlængelse af en omtale af disse 50 pct. stemmer for nogle mennesker og 100 pct. for nogle andre mennesker sluttede med at sige, at vi levede da i et demokratisk land og ikke i et folkedemokrati. Det var en definition af det borgerlige demokrati, som

jeg ikke kunne have sagt tydeligere og i hvert fald ikke mere sarkastisk.

Om regeringsforslaget her vil jeg godt spørge ministeren, for jeg synes, det var fremme — jeg nævnte det ikke, det havde været fremme hos så mange af ordførerne — hvad de konkrete eksempler på problemer, som man henviser til i bemærkningerne, og som skulle begrunde dette punkt 5 med de ændrede afstemningsregler, egentlig var. Hvad er det for nogle? Vi har ikke hørt noget som helst konkret eksempel. Ja, vi har hørt hr. Erhard Jakobsen. Jeg går bestemt ud fra, at undervisningsministeren ikke vil gøre det til sit eksempel. Men hvad er det så for nogle, især taget i betragtning, at der jo faktisk findes fuldstændig klare regler for, hvordan afgørelserne skal træffes i tilfælde af stemmelighed, i tilfælde af organernes manglende funktionsevne osv. osv.? Der er jo bestemmelser om, hvordan man så skal te sig, hvad der så skal sættes i værk, hvordan man skal fare frem. Hvad er det så for problemer, der har vist sig, og som nødvendiggør dette punkt 5 med denne negerlaveafstemningsform, som man dér foreslår, med de 50 pct.? Det har vi ikke hørt noget som helst eksempel på.

Man har i al ubestemthed talt om det faglige niveau. Hr. Freddy Madsen har sagt det allerede i en runde, som var tidlig nok til, at undervisningsministeren kunne have kommenteret det, hvis hun havde haft noget på det. Der er aldrig givet noget som helst konkret om dette med det faglige niveau. Der er nogle ældre universitetslærere, som har forfærdelig ondt af det faglige niveau hos nogle studenter, der åbenbart ikke synes, at f. eks. deres undervisningsplan i økonomi er særlig god. Det synes jeg ikke man kan forvente dem i, når man ser, hvordan de gammeldags uddannede økonomer misrøgter dette samfund og forholder sig fuldstændig bevidstløs til krisefænomener og den slags ting, som slet ikke burde kunne forekomme, hvis de havde haft ret i det, de havde lært i sin tid.

Man må da også undre sig over, at dette faglige niveau tit og ofte er blevet udlagt på den måde, at man har ansvarliggjort f. eks. lærerne på universitetscentrene, lærerne på RUC. Hvor er disse lærere egentlig kommet fra, som er medansvarlige for dette